

Etopedie

Případ č. 11: Ema

Dívka se narodila v úplné rodině, byla osobnostně nevyhraněná, hodně povrchní a lehkomyšlná. Měla sklony k impulsivnímu jednání. Její chování však nijak výrazně nevybočovalo z průměru do té doby, než se její matka odstěhovala k příteli. V té době měla Jana 12 let, chodila do 6. ročníku základní školy. Učila se průměrně. Na novou situaci v rodině reagovala touláním, zhoršením prospěchu. Škola jí absenci do určité míry tolerovala, nechtěla jí její životní situaci ještě „ztěžovat“. Otec na danou situaci vůbec nereagoval. Ema s ním měla vždycky špatný vztah, který se po odchodu matky ještě zhoršil. Škola se obrátila na sociální pracovníci, která navrhla soudu ústavní výchovu. Na pobyt v diagnostickém ústavu se adaptovala bez potíží. Z psychiatrického vyšetření vyplynulo, že je psychosociálně nezralá s infantilními rysy, citově deprivovaná, afektivně labilní. Nyní se vrací do kmenové školy.

Případ č. 12: Emran

Žák pochází ze smíšené rodiny, otec je arabského původu a matka je Češka. Rodiče jsou rozvedeni od jeho 6 let, sourozence nemá. Otec měl násilnické sklony, matku i chlapce fyzicky trestal a napadal. Po rozvodu rodičů vyrůstá chlapec pouze s matkou, otec se vrátil do vlasti, se synem si dopisuje.

Chlapec má ve výuce potíže především v českém jazyce, na prvním stupni měl průměrný prospěch a na druhém stupni učivo v hlavních předmětech přestává zvládat. Školní výkon ovlivňuje malá pozornost, některé dny není schopen se soustředit pro nadměrnou aktivitu a neklid, jindy zase pro velkou únavu. Se spolužáky je často v konfliktu, hádavě reaguje na maličkosti. V afektu napadá i na první pohled silnější spolužáky a ve rvačkách užívá nepřiměřené násilí. Dříve takto konfliktní nebyl, tento stav trvá asi tři měsíce. Matky potvrdila zhoršující se tendenci v chování a to i vůči ní.